

ÖKTUELLT

Digital medlemstidning till medlemmarna i Luleå skärgårdsförening. September 2017

Bästa skärgårdsvänner!

Sedan några år har Öktuellt befunnit sig bland de sovandes skara. Anledningen var, och är, att jag gång på gång försökte att få hjälp med texter och bilder – men utan resultat. Och då beslutade jag att ge katten i, att i timmar och timmar ensam försöka sprida information om ämnen som berör skärgårdsborna. Det verkligt positiva var att läsarna tog del av innehållet, inte bara här i Luleå utan i hela landet eftersom Öktuellt fanns på nätet, dels på LSF:s hemsida, dels på www.skar-gardsbryggan.com, som numera drivs av SRF.

Vid senaste årsmötet skedde ganska stora förändringar, se senare, och mötet beslutade att skapa ett arbetsutskott (au) som skulle förarbeta de frågor som styrelsen skulle besluta om vid styrelsemöten.

Vid det första au-mötet kom starka önskemål om att "låta Öktuellt vakna upp ur sin sömn".

Jag var själv inte fysiskt närvarande (förfallstid) men fanns tillgänglig i telefonen, och då framförde de närvarande sin önskan att jag skulle börja göra Öktuellt igen. Och snäll och medgörlig som jag är så sade jag:

–Vi gör ett försök, så får vi se hur läsarna reagerar. Och styrelsen.

Så nu har du det nya Öktuellt på din dataskärm eller padda. Hoppas du finner något att studera i de komman-

de sidorna och tillhörande bilder. Berätta gärna för mig vad du tycker – helst per mail, men visst kan du ringa eller skriva ett vanligt brev.

Ha en riktigt skön fortsättning på hösten med sol, lite värme, mycket bär och svamp, och naturligtvis mycke' färsk fisk, för fisk hör ju skärgården till – eller hur?

Hubbe, idfiskare och strömmingskung i väntan på abborrarna.



hubbe.okvist@gmail.com
Långön 60, 974 55 Luleå
070-305 84 73

PS. Öktuellt kunde ha kommit ut tidigare, men vi håller på att göra ett nytt medlemsregister, som innehåller bl a mailadresser till de medlemmar som funnits 2016 och i år. Och sånt gör man inte på en kafferast...

I detta nummer...

Den nya ordföranden tar till orda. (Ledare)

Årsmötet med en hel del nyval.

Det nya arbetsutskottet och det första styrelsemötet med den nya styrelsen. Och det andra.

Skärgårdens dag, en braksuccé.

Den nye handläggaren av skärgårdsfrågor, Ove Forsberg, på besök.

Länsförsäkringar ovilliga att försäkra skärgårdshus.

På tal om förfallstrafiken...

Laxfisket, en korttidssysselsättning.

Renarna i skärgården.

... och kanske något annat smått och gott.

Hej alla skärgårdingar!

Jag heter Tina Gedeborg och har nöjet (eller det tvivelaktiga nöjet) att som ny ordförande leda styrelsearbetet i föreningen. Jag är drygt 20 år gammal (som jag känner mig) och bor på Långön sedan många år tillbaka.

Jag är gift med Jan, en känd idrottsprofil på medeltiden, alltså den tid när vi var unga, och han försvinner ofta från ön för att tävla i boule, där han faktiskt är riktigt duktig.

Till familjen hör även katten Dennis, som vi kallar Dedde, och han har det jobbigt med att hålla kontroll på alla fåglar, harar och andra djur – genom fönsterrutorna. Han föredrar livet på Långön före det i lägenheten i stan.

Vi har haft vårt första au-möte och även vårt första styrelsemöte. Det sistnämnda var mitt första som ordförande, och jag är måttligt positiv...

Till mötet kallade jag runt 25 förtroendevalda, alltså styrelsemedlemmar, revisorer och valberedning.

Av dessa infann sig ÅTTA (8), och inte nog med det, tre (3) av dem kom från Sandön, tre (3) från Långön och så de två (2) tappra från Degerön/Uddskär! Ett par hade anmält förhinder, var bortresta och sånt händer. Men var fanns alla de övriga?

Jag tycker det är svagt, att acceptera att man får ett förtroende och sedan bara hålla sig borta. Det vore väl betydligt justare att i så fall tacka nej, och i värsta fall orsaka att föreningen läggs ner. Och med detta acceptera att de som bor i skärgården en vecka eller ett år inte har någon som företräder dem när det gäller kommunala beslut.

Jag hoppas innerligen att det var en engångsföreteelse, och jag kommer att efter nästa styrelsemöte personligen kontakta de som uteblir utan anledning, för att få höra vederbörandes förklaringar till o-intresset.

Och vid det andra styrelsemötet blev det andra bullar. Nästan alla styrelseledamöter infann sig, några hade anmält förhinder. Protokollen från styrelsemötena finns på hemsidan.

När du läser detta kanske du tycker att jag är en ”ragata” och kräver rättning i ledet. Men de som känner mig vet nog att så inte är fallet, jag är i själ och botten väldigt snäll och försöker se möjligheter istället för problem. Men jag har fått förtroendet att som ordförande leda styrelsearbetet, och då vill jag verkligen göra allt för att motsvara det förtroendet.



Genom den här digitala tidningen så får vi möjlighet att föra ut styrelsens budskap till medlemmarna, och naturligtvis även i den motsatta riktningen. Det som skrivs här står för respektive skribents ansvar, jag kommer att ansvara för den här s.k. ledaren och är öppen, mycket öppen för alla dina åsikter.

Vi kan aldrig få för mycket öppenhet i föreningen. En förening som jag hoppas och tror kommer att resa sig ur sin sömninghet och med det många fler som får ta del av vad vi vill informera om.

Engagera dig även du. Tyck till, ryt till, bjud till. Och så inte minst viktigt, berätta om hur viktigt det är att vi blir betydligt fler. Det är ju så enkelt, en hundring till bankgirot, namn och telefonnummer och eventuell mailadress. Börja med dina släktingar och grannar!

Vi hörs av, var så säker.

Tina

PS. Det snackas om att kommunen håller på eller ska göra en utvecklingsplan för skärgården, och att den skall presenteras i höst. Jag utgår att skärgårdsföreningen får en central roll när det gäller utvecklingsprojekt som berör oss som bor här i moderna enfamiljsvillor, i mångåriga skärgårdshus eller i hemtrevliga fritidshus, eller kalla dem sommarstugor om du vill. Vi är i alla fall inbjudna till ett möte i ärendet efter semestrarna.

Och nu gäller det. Om vi inte är där och klöser i alla sammanhang, dvs inte har något intresse så blir resultatet därefter. Vi måste påverka myndigheterna Nu, annars får vi vänta många år.

Vi måste verka gemensamt, om inte så är den här generationen i skärgården, i form av fastboende, den sista. Men även för de som bebor någon av öarna bara delar av året får känna av det minskande skärgårdsintresset, utom när det gäller att få vackra bilder till broschyrer om skärgårdsstaden Luleå.

Kom med ideer och synpunkter snarast. Det är nu vi ska agera – tillsammans.

Tina Gedeborg

jan.gedeborg@ gmail.com
070-621 52 18



Flera nyval till styrelsen

Årets årsmöte i skärgårdsföreningen hölls den 26 mars, som vanligt i lokalen på Malmudden.

Antalet deltagare blev betydligt fler än i fjol, men ändå bara en mindre del av medlemmarna.

Inför årsmötet hade valberedningen som bestod av *Tina Gedeberg*, *Lotta Sundling* och *Ellinor Sjöberg* haft ett jättejobb med att finna förslag på namn till viktiga styrelsefunktioner eftersom både ordförande, sekreterare och kassör inte ville stå till förfogande längre.

Knepigt för valberedningen

Det första namnet som blev klart var förslag till kassör, mycket tack vare varande kassören *Ann Jonssons* agerande och goda kontakter.

–Men sedan stångade vi våra pannor blodiga. Det såg helt omöjligt ut att få människor att engagera sig och vi var beredda att ge upp, berättar Tina som då var sammanställande i valberedningen.

Eftersom vi bor på samma ö, Långön, så hade Tina många kontakter med mig, och tiggde och bad att jag skulle ställa upp som sekreterare, vilket jag till slut gjorde.

Så nu blev cirkeln sluten.

När jag valdes in i skärgårdsföreningens styrelse, för många, många år sedan så hette sekreteraren *Jenny Karlsson*, numera Holm, och hon ville hoppa av och då valdes jag till sekreterare. Ordförande på den tiden var *Stig Grahn* på Hindersön.

Ingen ville ställa upp

Men nu återstod problemet med ordföranden. Ingen ville ställa upp.

I hemlighet kontaktade jag Ellinor och bad henne tala med Lotta och försöka få Tina att ställa upp.

Så gjordes och efter diverse övertalningar så accepterade hon förslaget, och sedan valde årsmötet enligt valberedningens förslag.



I ordinarie ordförandens frånvaro fick *Ola Berglund* från Sandön sköta ledningen av årsmötet. *Ola* syns till höger på bilden och vid sin sida hade han *Kjell Eriksson* från Hindersön, avgående sekreterare.

Samma duo ledde även det konstituerade mötet.

Problem med representant för Junkön

Nästa ”knepiga” val gällde styrelsemedlemmar som skulle representera Junkön. Valberedningen fick fram två personer, *Mats Karlsson*, föreningens ordförande men som av sagt sig omval som ordförande men accepterat platsen som styrelserepresentant för Junkön, samt *Lars Lund* som ny representant.

Men på Junkön tyckte ett antal medlemmar att det behövdes ”nytt blod” och nya tankegångar och föreslog årsmötet att istället välja *Lars Lund* som ordinarie och *Jan Skott* som ersättare.

Mats meddelade då att han inte längre stod till förfogande och därmed fanns bara ett förslag, vilket årsmötet antog.

Övriga frågor avhandlades snabbt och mötesordföranden *Ola Berglund* kunde avsluta mötet, som han inledde med en parentation över två bortgångna f.d. styrelsemedlemmar, *Agneta Öqvist*, Altappen, och föreningens äldste medlem *Georg Holmberg*, Degerön.

I mitten av mötet ajournerades förhandlingarna en stund och medlemmarna fick inta goda smörgåsar med dryck.

Efter själva årsmötet samlades den nya styrelsen till konstituerande möte och valde ordförande, vice ordförande, kassör och sekreterare. Frågan om representant i Lule byaråd bordlades och *Kjell Eriksson* fick uppdraget att undersöka vilka frågor som handläggs vid byarådets möten.

Mötet beslutade också att bilda ett arbetsutskott utgörande fem personer. Mötet utsåg *Tina Gedeberg*, *Ola Berglund*, undertecknad, *Lars Lund* och den nye kassören *Jonas Wikström* som medlemmar.

Jonas, som inte var närvarande vid valet; meddelade att han av tidsskäl antog kassöruppdraget, men ville avstå från au-medlemskapet.

(Styrelsen utsåg senare *Åke Åström* till au-medlem vid sidan av hemsidesjobbet.)

Det resoneras...

...om laxfisket.

I år var det väl ungefär en vecka, från fiskestart till fiskestopp. Nja, kanske inte riktigt. För de fiskare som har fiskevatten i älven, finns inga förbud. Att man vill värna om den vilda laxen är väl helt naturligt, men enligt fiskarna själva så är laxtillgången mycket, mycket större än normalt.

... om löjfisket.

Nu är jakten på havets guld igång. Men många undrar hur det kan komma sig att man startar så tidigt. Den första veckan finns det nästan ingen rom i fisken, och själva fisktillgången är då som störst. Samtidigt så har fiskarna stora kostnader när det gäller personal som klämmer fisken m.m. Månadsskiftet september-oktober skulle vara ett betydligt bättre startdatum för alla, utom möjligtvis för de som jobbar med hanteringen, från brytning till romtvätt, torkning, saltning och paketering. Men vem beslutar om startdatum? Jo, fiskarna själva. Ja, det snackas och diskuteras...

Skärgårdens dag - vilken succé!

Skärgårdens dag eller vad man nu kan kalla den har anor en bra bit tillbaka i tiden. I alla fall minst 10 år, då det arrangerades en skärgårdsdag i södra hamnen, nedanför Tutti-Frutti-husen.

Skärgårdsföreningen fanns med och vi sålde laxmackor, som Mats hade fixat fisken till och gravat. Allt gick då åt och till slut köpte folk bara bröd. Dumt nog hade vi ingen dryckesförsäljning, Det var då det, men en riktig succé.

Nu förflyttar vi oss till 2012 då *Helena Holm* gjorde ett exemensarbete när hon studerade vid Umeå Universitet. Arbetet finns på skärgårdsföreningens hemsida.

–Egentligen kan man säga att det här började med att jag gjorde en del intervjuer om skärgårdsbornas syn på kommunens skärgårdssatsningar. Då fick jag upp ögonen på allvar för de tillgångar skärgården erbjuder, både bofasta, näringsidkare och fritidshusboende. Och nu fick jag uppdraget att hålla i trådarna för *Skärgårdens Dag 2017*, berättar hon.

Skärgårdsföreningen fick erbjudandet att medverka med att marknadsstånd och en tältyta på runt 7 x 2 meter. Och tackade ja.

Arbetsutskottet förberedde och styrelsen tog beslut bara en vecka före öppningen.

Två arbetslag skulle jobba under dagen, från klockan åtta till stängningen vid femtontiden.

Mycket av förberedelsearbetet överläts på *Tina*, som jobbade som en slav. Helt fantastiskt med inköp, och hyra av bord och tält och mängder av annat. En stor ros till henne.

En annan som steg fram i organiserandet var *Ola Berglund* som med sina kontakter med bland annat Lions Club kunde lösa flera organisatoriska knutar,

inklusive kaffe- och dryckanläggningar.

Och så *Leif Hjelte* som ville låna ut sin muurikka-anläggning för att steka strömming. Vilken grej!

Leif Holmberg ordnade tillgången till lax, som under-tecknad gravade och dessutom strömmingsfiléer genom BD Fisk. Och *Per Pettersson* som genom sina kontakter på länets ledande kontorsmaterialföretag, NKV, fixade kassaskrin, namnbrickor och mycket annat.

Så kom då DAGEN.

Från början såg det ut som att vi skulle stå där med lax och strömming, men så brakade det loss....

Plötsligt så var det full anstormning och *Jonathan Forefält* och *Berit Hedström* fick fullt sjå med att skiva lax och att göra i ordning smörgåsar, så mycket att andra fick hoppa in och hjälpa till.

Och strömmingskockarna fick fullt upp. Här bytte man besättning flera gånger, och det visade sig att vår nye kassör *Jonas Wikström* hade medfödd talang när det gällde muurikka-stekning. Ola och *Lars Lund* kunde fixa kortläsaren. Lars kom att bli förste inkasserare, med framgång.

Vid 13-tiden började maten och dryckerna ta slut och före halv två var det dags att ta ner skylten och packa ihop tält och bord och bänkar, samt återställa muurikkan och annat som hörde Lions till.

–Nu är jag knäckt, och nu gäller sängläge, sade Tina, som var den som drog det stora lasset. Och hon fick medhåll av förste smörgåsberedaren, Berit, som var helt slut.

Men dagen gick fort och det finns bara ett ord att sammanfatta den med, **succé!**

Tack alla ni som deltog!



Några tusen personer samlades vid södra hamnen under Skärgårdens dag. Och naturligtvis fanns skärgårdsföreningen med, inte på ett hörn utan på en central plats. Här sålde vi laxmackor och stekt strömming med potatismos. Strömmingen levererades av BD Fisk, och drycker av Kvantum stormarknad. Två timmar före stängning var allt sålt. Succé är ordet.



Lars Lund, ny styrelsemedlem från Junkön jobbade för fullt som kassör, med kontantkassa och kortläsare.

Till vänster ser vi Kaarina "Kaja" Forefält servera dryck och Berit Hedström, proffsig smörgåsfixare.

Medlemsmötet i oktober 2016

Låtom oss förflytta oss till en höstdagskväll anno 2016. Platsen var konferenssalen i Luleå Energi arena, tiden klockan 18. Där samlades ett antal, kanske ett 40-tal skärgårdsintresserade, samt tre personer som skulle berätta om sin verksamhet.

Försäkra hus i skärgården...

Seansen inleddes av *Anders Långström*, chef för sakförsäkringar hos Länsförsäkringar, och hans uppgift var att berätta om Länsförsäkringars syn på fullvärdes- eller andra typer av hus-och-hem försäkringar på öar ute i skärgården.

Med skärgården menar både vi och han öar utan fast landförbindelse. Och försäkringsmässigt spelar det en avgörande roll, om jag förstod herr Långström rätt.

Som jag fattade det vill inte Länsförsäkringar fullvärdesförsäkra hus på öarna av två skäl: dels är det stora problem med att släcka en brand på de flesta öar, här finns ingen brandkår. Dels är det avsevärt mycket dyrt att reglera skadorna på en ö än på fastlandet, inte minst på grund av transporterna.

En svaghet var att inte fler försäkringsbolag fick möjlighet att informera om sina villkor, men det hade tagit för lång tid.

Kanske de får möjlighet att uttrycka sig i något av kommande Öktuellt. Vem vet?

Den nye skärgårdshandläggaren

Ett annat medium var *Ove Forsberg*, nyanställd skärgårdsfrågehandläggare (puh vilket långt ord) vid fritidsförvaltningen. Förhoppningsvis skall vi presentera honom utförligt i ett kommande nummer.

Skärgårdsfrågor handläggs sedan många år tillbaka av fritidsförvaltningen, även om Fritidsförvaltningen avdelning Skärgård utvisades från banan för några år sedan.

Olika typer av skärgårdsfrågor, mest kommunikation

Skärgårdsfrågorna kan delas in i fyra huvudgrupper...

1. Kommunens egna anläggningar som uthyrda verksamheter typ Klubbviken och Jopikgården. Hit hör också kommunens uthyrningsstugor och vissa grillplatser och liknande.

2. En annan grupp är turbotrafiken, som i hög grad är inriktad på turismen, men där även gäster till fritids- husboende är resenärer. Kommunen finansierar en stor del av den trafiken. Svagheten är att dessa fartyg bara angör vissa öar med kommunala anläggningar.

3. En annan grupp är även den inriktad på kommunikation. Det är den numera kallade pendeltrafiken, som förr kallades arbetsbåttrafiken. Anledningen var att den här trafiken skulle medföra att man skulle kunna bo på någon av öarna och arbeta på fastlandet eller tvärt om. Den läsare med en intelligensnivå högre än en daggmasks förstår nog anledningen till namnbytet.

Att någon pendeltrafik saknas i södra skärgården är följdaktigt med tanke på den inställning som finns hos politiker och vissa tjänstemän.

4. Och så den fjärde gruppen, förhållandet till de som bor i skärgården, året runt eller delar av året (fritidshus-

boende). Här är kommunen med och finansierar den så kallade förfallstrafiken, även om någon eller några tjänstemän för något år sedan försökte få politikerna med sig genom att tvinga entreprenörerna att ta ut skyhöga avgifter av de resande. Undrar just hur det är med marknadsföringslagen och bruttoprissättning.

Det kostar en slant...

Tänk efter en liten stund...

Säg att du bor i Antnäs och vill åka kommunalt (buss) till centrum för att exempelvis besöka apoteket. Men se bussen går bara till Gäddvik. För att åka vidare så måste du ha din bil där och fortsätta med eget fordon. Och se biljettpriset, 100 kronor – enkel väg!

Om man är två som ska besöka staden så kostar det 400 kronor plus kostnaden för den egna bilen. Det blir banne mej dyr medicin!

Så är det för skärgårdsborna de veckor eller månader då isen varken bär eller brister – förfalls - tiderna på höst och vår.

Pendelbåten (Gajecha II)

Under vår sommar och höst kan man åka med pendelbåten till fem öar, Junkön, Storbrändön, Långön, Degerön och Hindersön, och då kostar det ”bara” 50 spänn, alltså en hundring tur och retur – per person. Och här finns möjlighet att köpa rabattkort.

Åter till medlemsmötet.

Ove Forsberg var relativt ny på jobbet, och han hade missuppfattat vad det var för människor han skulle tala med. Han nämnde inte fast- eller deltidsboende med ett enda ord, han hade förmodligen blivit informerad om att han skulle berätta om turisttrafiken, och kring den höll han sig. Alla besökare tillhörde den nämnda boendegruppen!

Skärgårdsföreningen är remissinstans

Förmodligen så blir det bättring i ledet, och här har skärgårdsföreningen en viktig roll att spela. Vi kan inte kräva att Ove skall kunna skärgården och alla dess problem och glädjeämnen, men vi skall hålla honom informerad. Ja, det gäller alla som jobbar med skärgårdsfrågor och skärgårdsutveckling. Vi ska inte glömma att det finns ett kommunalt beslut om att skärgårdsföreningen skall vara remissinstans när det gäller kommunal behandling av allmänna skärgårdsfrågor!

Tina Nilsson, sist ut

Efter de två vise männen tog den visa kvinnan plats på podiet, *Tina Nilsson*. Hon var den som många av oss kände igen och haft mer eller mindre att göra med henne tidigare. Hon var nämligen i hög grad inblandad i Mare Boreale, ett leaderprojekt där goda ideer inom kust och skärgård fick finansiellt stöd att genomföra dem.

Numera jobbar hon inom något som kallas Bottenvikens skärgård, som är ett samarbetsorgan för flera svenska kommuner med skärgård i Bottenviken.

Och det var dessa projekt som hon informerade om.

Kvällen var sen och Tina förkortade den information hon framförde och tipsade om hemsidan

www.bottenvikensskargard.se.

Politiker blev informerade om förfallstrafiken

Kommunikationer är en hjärtefråga för oss som vistas i skärgården, vare sig vi syns bland kobbar, skär eller öar eller ute på fjärdarna. Eller hur?

För de allra flesta av oss (nu talar jag i vi-form, dvs skärgårdsbor) är frågan om kommunikationer oerhört viktig. Och de flesta har löst knuten; vi färdas med egna fordon, och som fordon räknar vi snöskoters, bilar, hydrokopters, svävare och mest av allt, båtar.

Man kan bara undra om våra politiker och tjänstemän inom olika förvaltningar någon gång slänger en tanke på de som bor i glesbygd, eller de som spenderar en större eller mindre tid i glesbygd. Tycker de att det får räcka med en och annan busslinje – under sommaren? I skärgården är det i alla fall så. Turisterna ska gå före, skärgårdsborna ska hamna i släpvagnen där de andra åker förstaklass!

En speciell företeelse är den så kallade förfallstrafiken, en form av kollektivtrafik. Som genom kommunala beslut skall göra det möjligt för skärgårdsborna att besöka DEN STORA STADEN. Och man har mage att säga att den här trafiken skall användas till att proviantera och göra läkarbesök. Punkt slut. Frågar man bussresenärer vad de ska göra under dagen?

Vem har kommit med den befängda iden att inrätta busslinjer, kollektivtrafik, i kommunen endast för de som skall köpa mat (=proviaitera) eller besöka läkare? Men när det gäller skärgårdsborna då skall denna form av kollektivtrafik endast kunna utnyttjas för att proviantera och göra läkarbesök.

Jo, kära läsare, så är det, och den informationen gav representanter för fritidsförvaltningen till ett antal politiker vid ett möte den 14 juni.

Vid det här mötet hade inte skärgårdsföreningen blivit inbjuden, men en grupp bestående av Tina Gedeberg, skärgårdsföreningen, Johnny Stålbarm, både skärgårdsföreningen och hindersöborna samt Bror-Einar Johansson, hindersöbornas representant, fick i alla fall delta, men utan yttranderätt. De skulle lära sig att lyssna när de kunniga talade. Fy för den lede, har någon uttryckt sig.

Mötet handlade om att fritidsförvaltningens tjänstemän skulle informera politikerna i fritidsnämnden (den politiska nämnd som tillsammans med kommunstyrelsen och fullmäktige skall ta de avgörande besluten) om förfallstrafiken, men naturligtvis andra frågor som nämnden behövde informeras om.

Inledningsvis informerade man om själva den så kallade förfallstrafiken...

Ur deras presentation:

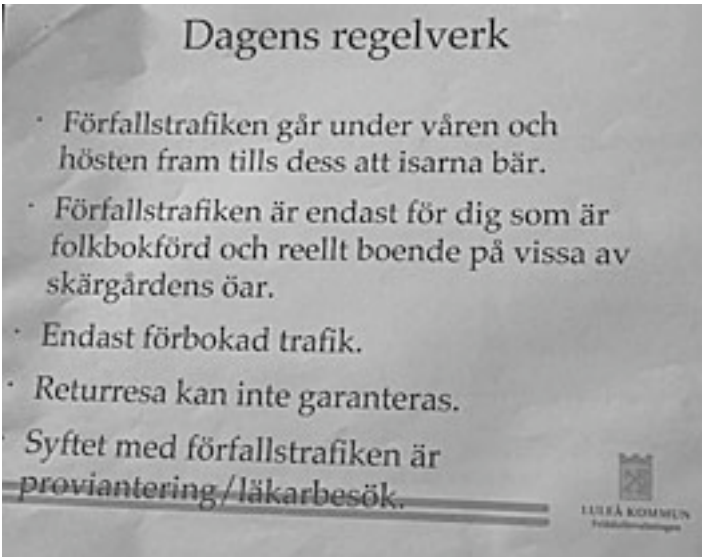
Förfallstrafiken går under våren och hösten fram till dess att isarna bär

Förfallstrafiken är endast för dig som är folkbokförd och reellt boende på vissa av skärgårdens öar.

Endast förbokad trafik.

Returresa kan inte garanteras.

Syftet med förfallstrafiken är proviantering/läkarbesök.



Nääää, nu kan jag inte hålla käft...

Punkt 1, skitbra, för då går förfallstrafiken året runt, eller hur vill de sakkunniga förklara uttrycket fram tills dess att isarna bär. Hur blir det på våren?

Boende på vissa av skärgårdens öar... Förmodligen menar man att de som bor på speciellt utvalda öar ska kunna utnyttja denna trafikform. Naturligtvis de som bor på Sandön, Kallaxön, Junkön, Kälkholmen, Halsön, Kunoön, Lill-Furuholmen, Stångholmen och Laxön (öar i Luleå skärgård) ????

Nåja, man tror även att det bor människor (skattebetalare, allmänt ödmjuka för de stora bestämmande tjänstemännen) på Hindersön, Storbrändön, Långön och Degerön.

Så här ser det ut, banne mig ni vill tro det eller ej. Det är mycket tveksamt ur demokratisk synvinkel att en eller flera tjänstemän kan informera politiker på detta sätt. Eller tycker politikerna att kommunmedborgare skall behandlas på olika sätt beroende på bostadsadress när det gäller att få tillgång till mat och läkarvård? Våra tjänstemän inom fritidsförvaltningen anser tydligen så.

De föredragande vid mötet mellan tjänstemän och politiker och några skärgårdsbor kunde presentera befolkningssiffror (folkbokförda) när det gäller fastboende i skärgården.

På...	
Sandön bor	47 personer
Hindersön	23 personer
Storbrändön	12 personer
Junkön	10 personer
Kälkholmen	7 personer
Kallaxön	7 personer
Långön	6 personer
Halsön	4 personer
Kunoön	2 personer
Lill-Furuholmen	1 person
Stångholmen	1 person
Degerön	1 person
Laxön	1 person

Folkbokförda Luleå skärgård:
139 personer, 91 män och 48 kvinnor

Medelålder 56,8 år.
En viss andel av de folkbokförda har även boende på fastlandet

fördelning per ö:

Sandön	47
Hindersön	23
Storbrändön	17
Junkön	10
Kalkholmen	7
Kallavon	5
Långön	4
Halsön	3
Kunöön	2
Lill-Purubolmen	2
Stångholmen	2
Degerön	1
Lavön	1

Enligt mötet så var det 139 folkbokförda personer i skärgården varav 91 män och 48 kvinnor.

Undrar hur matematikkunskaperna är när det gäller addition... Enligt våra uppgifter så är det 120 personer!

Vid mötet presenterades även antal åkande i olika fordon samt kostnaderna. Det färd sätt som slår omkull alla planer är helikopter, med en debitering på 10 000 kr per timme. Om det skulle gälla effektiv färdtid skulle man kanske inte reagera så hårt, men i det här fallet så skall helikoptern på morgonen flygas från ett flygfält i Piteå, till exempelvis Hindersöstallarna och därifrån hämta upp öbor.



Till Hindersön och de övriga öarna i norra skärgården tar det inte många minuter. Men så skall helikoptern flygas hem till Pitedalen för att på eftermiddagen flyga tillbaka till öarna, hämta passagerare och sedan flyga hem via Hindersöstallarna. Det här kostar schaber, det sägs att det kostar runt 30 000 kr per dag!

Kostnader per transportslag i upphandlade transporter

Helikopter 10 000 kr /timme

Svävare 1 890 kr /timme

Helikoptertrafik måste användas i ytterst speciella situationer.

De bestämmande i kommunen har sagt att max ett-hundrafemtiotusen kr per år får användas för förfallstrafiken. Vissa år kostar den mindre, vissa år mer. Men ledningen på fritidsförvaltningen har tillsammans med



skärgårdsföreningen och entreprenörerna kunnat lösa svåra problem så att ingen tvingats svälta ihjäl. Tack Helen med medarbetare!

Mötet avslutades och vad som återstod var kommentarer...

Några dagar efter mötet sammanträffade Öktuellt med Tina och Johnny. Bror-Einar var förhindrad. Och kommentarerna var inte av det positiva slaget.

–Det avslöjades direkt att här saknades kunskaper. De föredragande trodde tydligen att politikerna visste vad förfallstrafiken handlar om, och det visste de inte, påpekade de.

–Det är lite magstarkt att kommunens tjänstemän i en sådan här presentation inte ens har tagit reda på vad färdbiljetten kostar, var en annan kommentar.

–Vi hade inte yttranderätt, men jag var tvungen att rätta den som inte visste vilket biljettpris som gäller, påpekade Tina.



Johnny Stålmarm och Tina Gedeberg bevistade mötet när tjänstemän på fritidsförvaltningen skulle presentera tankar kring förfallstrafiken. Måttligt imponerade.

I övrigt så tyckte våra representanter att hela mötet var dåligt förberett och okunskapen skymtade igenom titt och tätt.

Snart är det dags för en ny upphandling. Det här är en fråga som berör hela skärgården, och då är det på plats att skärgårdsföreningen får ta en viktig roll när det gäller presentationen. Helt i linje med de beslut som tagits för flera år sedan. För kunskapen finns hos skärgårds-

borna, och det är vi som är skyldiga att dela med oss av den. Allt för att upphandlingen skall bli så hel och ren som möjligt.

Naturligtvis skall detta gälla även när pendlartrafiken skall upphandlas.

Men rätt skall vara rätt, *Ove Forsberg*, en av tjänstemännen och den som skall handlägga skärgårdsfrågor var relativt ny i jobbet. Han har därefter haft flera kontakter framför allt med Tina Gedeberg och hon är full av beundran...

Första styrelsemötet

Den 8 juni samlades styrelsen, eller skall vi säga en liten del av styrelsen för det första styrelsemötet med den nya ordföranden, Tina Gedeberg. Hon inledde med att förklara att det här var en ny situation för henne och bad om hjälp om det skulle trassla till sig. Men det behövde hon inte.

Huvudpunkten på dagordningen var Skärgårdens Dag den 17 juni. Styrelsen beslutade att föreningen skulle ha försäljning av skärgårdsanknuten mat, alltså laxsmörgåsar och stekt strömming. Inköpen fördelades mellan Tina, Kaarina (mer känd som Kaja) och Leif Holmberg/Per Pettersson. Priset diskuterades men till slut enades styrelsen om att ha ett enhetspris på 50 kr för macka/strömming inklusive dryck (bordsvatten eller kaffe).

Blev låntagare

Vi beslutade att i samarbete med Lions låna diverse kärl, exempelvis kaffebyggare. Dessutom skulle vi köpa gafflar, tallrikar och liknande av Lions. Ola Berglund fick uppdraget att sköta de kontakterna.

Leif Hjelte har en muurikka, modell mastodont, och den skulle vi låna, men naturligtvis bekosta den gasol som förbrukades.

För att klara jobbet under dagen bildades två arbetslag, som skulle ledas av Ola och Tina.

En annan fråga som togs upp var den årliga sommarfesten, som vi preliminärt beslutade att förlägga till någon av turboatarna, med ett eller ett par ”strandhugg”.

Leif Holmberg fick uppdraget att förhandla med rederierna om priset inkl. mat och F 21 om att få besöka skjutfältet på Junkön. Dock bara om hamnförhållandena medgör att ett fartyg av den typ vi vill åka med kan lägga till där.

Frostigt förhållande

Styrelsen konstaterade att förhållandet till Riksförbundet (SRF) inte var det bästa. Förmodligen handlar det om att ingen från vår förening har deltagit vid förbundets styrelsemöten och medlemsmöten de senaste åren. Nu beslutades att när SRF skickar ut inbjudningar och kallelser skall dessa vidarebefordras till styrelsemedlemmarna i första hand, och ibland till samtliga medlemmar.

Med i Lule byaforum

Kjell Eriksson hade lämnat viss information om Lule Byaforums verksamhet. Föreningens representant har i många år varit Mats Karlsson. Beslutade att kolla med honom i första hand om han vill fortsätta, och då bli inbjuden till styrelsemöten när han har något att informera om.

–Ove går från klarhet till klarhet. Han har verkligen börjat sätta sig in i skärgårdsbornas situation, ser ut att bli den bäste tjänstemannen på den här posten på många år. Han har förmågan att lyssna och fråga. Han kan inte allt ännu, och vem kan det, men vi har uppfattningen att fritidsförvaltningen har fått en riktigt duktig skärgårds-handläggare.

Arbetsutskottet komplett

Innan Tina avslutade sitt första styrelsemöte som ordförande hann styrelsen också utse Åke Åström på Kunoön till medlem i arbetsutskottet.

Protokollet från styrelsemötet kan du se på hemsidan under fliken Protokoll.



Jonas Wikström t.v. föreningens nye kassör som efterträdde Ann Jonsson. Här i samspråk med en annan styrelsemedlem med vana att hantera pengar, Stefan Sjöberg, pensionerad bankman.

Storfiskarn

I somras träffade jag på en storfiskare som verkligen hade lyckats. Han hade varit ute och fiskat lax med spö vid Småskärsklippan. Och han berättade:

– Du ska tro att det var en riktig bamse lag fick på kroken, jag hade ett skeddrag, som jag mest brukar fiska gädda med. Men nu fick jag en riktig mumsbit, en rejäl vildlax som vägde 12, 2 kg. Men det trista var att han slet av linan just när jag skulle ta upp den.

Men hur kan du då säga att den vägde drygt 12 kilo?

–Det kom en våg...

Luleå Skärgårdsförening, styrelse m.m. 2017-2018

Kunoön Åke Åström, webansv.	Kunoön 17, 975 92 Luleå	070- 625 80 84	ake.astrom@gaddvik.se	led. au
Kallaxön Anders Olsson,	Blidvägen 226, 976 32 Luleå	0920-26 95 40	u92108832@telia.com	
Sandön Ola Berglund, v. ordf Lennart Larsson	Box 80045, 972 22 Luleå Box 40015, 974 21 Luleå	070-566 08 00 0920-25 85 61	ola.berglund90@gmail.com ubfor@yahoo.se	led. au
Altappen/Lövgrundet Jan Holm	Engströmsvägen 32, 975 95 Luleå	070-696 31 53	holmfishing@hotmail.com	
Källkholmen Lennart Pettersson Lars-Göran Karlsson	Blåbärsstig. 7, 974 51 Luleå Teknikergat. 14, 974 33 Luleå	070-670 40 48 070-278 73 73	lennart.pettersson49@gmail.com lars.goran.karlsson@bredband.net	
Junkön Lars Lund Jan Skott	Stapelgränd 4, 973 41 Luleå Teknikergat. 5, 974 33 Luleå	070-640 07 045 070-690 54 64	alice.lu@telia.com janneskott@gmail.com	led. au
Storbrändön Bengt Ökvist Vakant	Box296, 973 43 Luleå	070-261 00 12		
Långön Herbert Öqvist, sekr. Stefan Sjöberg	Långön 60, 974 55 Luleå Skurholmsgat. 85, 974 33 Luleå	070-305 84 73 070-534 50 52	hubbe.okvist@gmail.com stesjb@gmail.com	led.au
Degerön/Uddskär Leif Holmberg Per Pettersson	Vitmossev. 4, 974 41 Luleå Klintväg. 301 B, 972 32 Luleå	070-17 600 71 070-523 31 61	per.pettersson@nkv.se	
Hindersön Johnny Stålbarm Kjell Eriksson	Hindersön 15, 974 99 Luleå Landsgat. 6, 972 41 Luleå	070-368 53 16 070-309 38 36	steelarm@work.utfors.se kjell.landsgatan@gmail.com	
Adjungerade till Styrelsen Tina Gedeborg, Långön Leif Hjelte, Småskär Ann Jonsson, Brändöskär Gunnel Nygren, Bergön Jonas Wikström, Sandön,	Köpmangat 7A, 972 38 Luleå S. Kungsgatan 38, 972 35 Luleå Fageråsv. 256, 975 96 Luleå Sandviksg. 18 A, 972 36 Luleå Granskogsv. 18, 976 36 Luleå	070-621 52 18 070-627 93 17 070-329 95 01 076-844 03 71 070-607 78 77	jan.gedeborg@gmail.com leif.hjelte1948@gmail.com ann@arcticedge.se gunnelnygren@hotmail.se jonwik75@gmail.com	led. au, ordf. kassör
Revisorer Lars Sandström, S-brändön Margaretha Olofsson, Sandön Suppleanter: Marianne Nilsson, Småskär och Ulf Bergström, Junkön	Hermelinsgat 2 A, 972 34 Luleå Köpmangat. 52 D, 972 34 Luleå	076-626 42 54 070-671 59 88	larre.sandstrom@gmail.com olofsson.margaretha@telia.com	
Valberedning Lotta Sundling, Hindersön Ellinor Sjöberg, Långön Tommy Larsson, Sandön	Hindersön 3, 974 99 Luleå Skurholmsgat. 85, 974 33 Luleå Malmuddsv. 25, 972 45 Luleå	070-644 70 00 070-346 05 40 070-347 07 46	lotta57@telia.com siv.ellinor.sjoberg@gmail.com tommy-larsson@telia.com	sammank.
Postadress: Luleå Skärgårdsförening, Granskogsgatan 18, 976 36 Luleå. Medl. avgift: 100 kr/år/person. Bankgiro 5070-0889.				

Renar i skärgården, ett problem?

Om man ställer frågan ”Vad tycker du om renar och renskötsel i skärgården?” får man förmodligen lika många svar som det antal människor man frågar. Om man istället frågar ”Vilka lagar och regler gäller för renskötsel i skärgården?” och ”Vad kan man göra om renar är ett problem?” svarar de flesta att de inte vet.

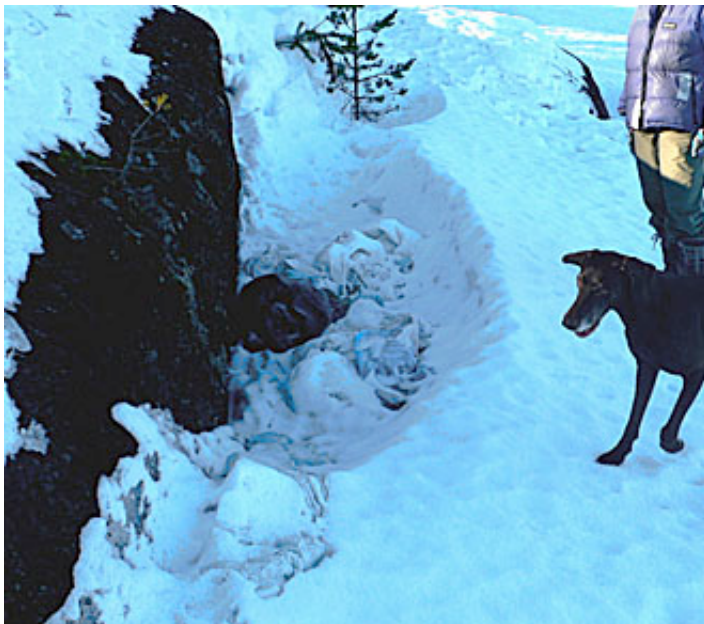
Ställer man dessa frågor till länsstyrelsen i Norrbotten får man tyvärr oftast, otydliga, vilseledande eller direkt felaktiga svar. I den här artikeln skall jag försöka ge svar på de vanligaste frågorna och vad man kan göra om man upplever att renar och renskötseln är ett problem.

Varför jag började bry mig

På väg till vår ö vintern 2015 såg jag att isen var full med renar. Det var bokstavligen renar överallt. Några renskötare på skotrar for runt och försökte driva renarna till vår ö där det redan fanns massor med renar. När jag kom fram till stugan såg jag att man med renfoder och hö försökt locka in renarna till den lilla viken precis norr om stugan.

Jag hann inte ens låsa upp dörren innan den första renskötaren på skoter kom fram till mig. Han berättade att de på grund av de dåliga betesförhållandena skulle flytta alla renar in till fastlandet. Sen svängde flera av renskötarna förbi på sina skotrar och vi pratade lite i all vänlighet. Jag uppfattade att de tyckte att det var lite pinsamt att de valt att samla mer än tusen renar precis vid vår stuga och stugorna på Sandskärshällan. Det var rensår och renspillning precis överallt. T.o.m. på altanen hade det varit renar. Jag såg det som ett ”olycksfall i arbetet” för renskötarna och klagade inte på att renarna fanns där eller att renskötarna körde skoter i min ”trädgård”.

Några dagar efter mötet med renarna tog jag mig ut



Den soptipp som renskötare från Gällivare skogssameby lämnade på vår mark 2015. Foto L. Brindt 2015-03-16



Ensilageplast i albården där renskötare matat in renar. Man ser höet i bildens nedre högra hörn. Foto L. Brindt 2015-03-16

till ön igen. Renarna var borta, däremot hittade jag en stor soptipp med ensilageplast, sopsäckar och tomma renfodersäckar .

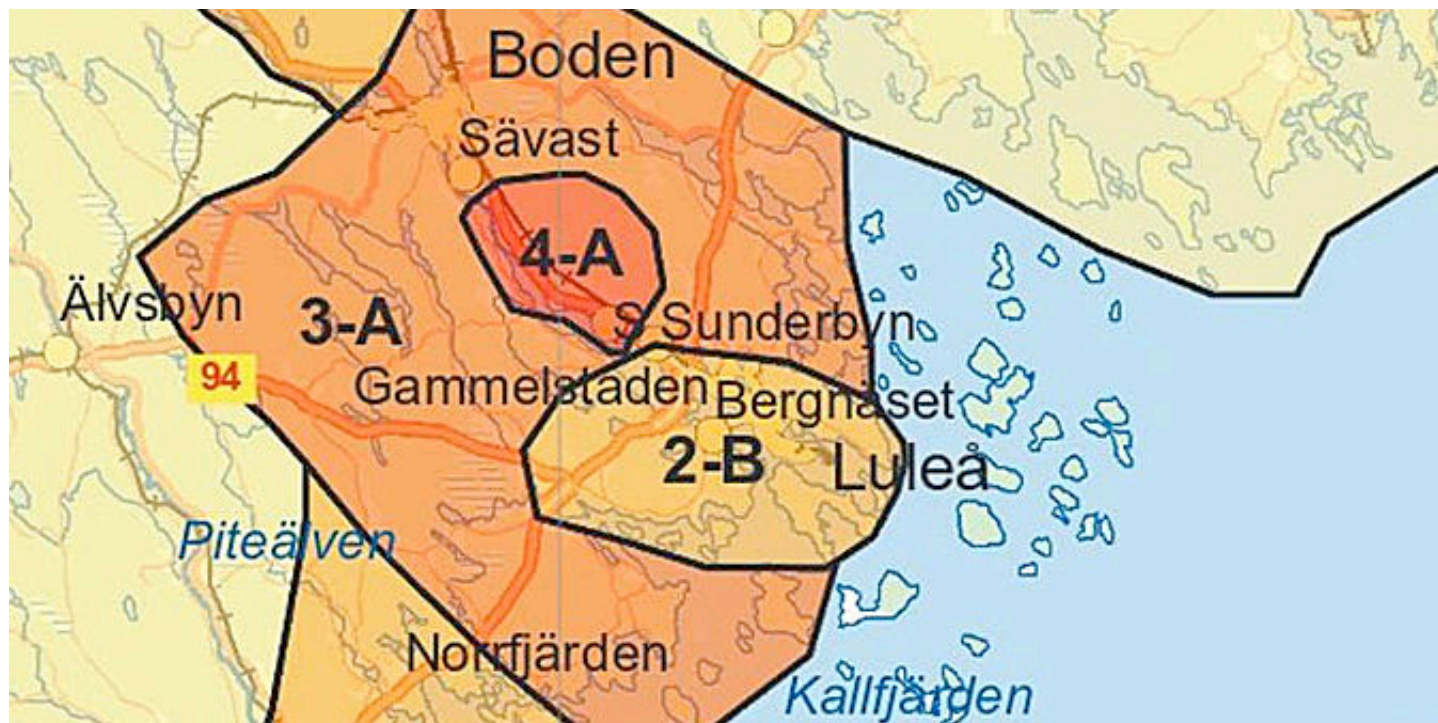
Soptippen hade renskötarna lagt vid stranden cirka 100 m från stugan. När jag åkte runt resten av ön hittade jag ytterligare en plats där man matat in renar med hö och lämnat all ”ensilageplast” i alarna på stranden. Jag fotograferade skräpet och mailade Luleå kommuns miljökontor. Miljökontoret agerade föredömligt och kontaktade samebyn som lovade att ta bort skräpet på en gång. Vid kontroll någon vecka senare hade de hjälpligt tagit bort soptippen men plasten i alarna var kvar. Vi orkade inte kontakta kommunen igen utan städade undan den plast vi hittade.

Den enda slutsats jag kan dra av den här händelsen är att några renskötare är totalt ointresserade av att ha ett gott förhållande till markägare och övriga som vistas i skärgården. 2015 valde man att mata in renarna mitt bland alla stugor. Detta trots att det bara på vår ö finns massor med platser där man kunde samlat renarna kilometervis från bebyggelse. Att man sen lämnat en soptipp efter sig på ett av de populäraste utflyktsmålen i norra skärgården är för mig fullständigt ofattbart! Man kan också fråga sig hur mycket mer plast och annat skräp som lämnats på andra ställen i skärgården och numera förorenar både land och vatten. Det var denna händelse som fick mig att börja agera och försöka ta reda på vad som verkligen gäller.

Får renskötsel över huvudtaget bedrivas i Luleå skärgård?

Det finns inget enkelt svar på den frågan. Helt klart är att under tiden 1/5-30/9 får inga renar vara i skärgården eller på kustbyarnas marker. När det gäller tiden 1/10-30/4 är läget juridiskt oklart. Den statliga utredningen ”Samernas sedvanemarkar; Betänkande av Gränsdragningskommissionen för renskötselområdet” kom 2006. Fyra års arbete av ett stort antal experter och sakkunniga presenterades i SOU2006:14.

Detta är både den senaste och mest omfattande utred-



Utsnitt ur kartan från SOU2006:14. Av bilden framgår tydligt att de flesta öar i Luleå skärgård anses ligga utanför renskötselområdet.

ning om sedvanerätt som någonsin gjorts. Ett utsnitt av utredningens karta visas i bild 3. Det enda område där man med säkerhet kan säga vad som gäller är område 4-A i kartbilden. Enligt en dom i Luleå tingsrätt år 2002 är det absolut förbjudet att inom detta område bedriva renskötsel under någon tid på året. När det gäller öarna i skärgården uppfattade utredningen det som att markägare och rennäringen var överens om att ingen rätt till renskötsel fanns på de flesta av öarna. Detta stämmer också överens med vad som skrivs på Sametingets WEB-sida <http://www.samer.se/1846>.

Om alla var överens i början på 2000-talet varför är det då ett problem idag? Helt klart är att stora skogsavverkningar i inlandet minskat det tillgängliga vinterbetet för vissa samebyar. Alla renskötare jag talat med säger också att ”länsstyrelsen sagt att de har rätt att vara i skärgården på vintern”. I det fallet tror jag att renskötarna talar sanning. Det stämmer nämligen väl överens med de svar man som markägare fått från länsstyrelsens rennäringsenhet när man ringt och frågat vad som gäller. Efter det att jag ifrågasatt länsstyrelsens hållning är det möjligt att man får ett annat svar idag.

Är frågan om sedvanerätt viktig?

Om det finns rätt till vinterbete så blir bl.a. §93 och §94 i rennäringslagen (RNL) tillämplbara. Det skulle då vara förbjudet att släppa sin hund på alla öar där det finns renar efter sista september. I år skulle all jakt med hund i oktober vara förbjuden på bl.a. Fjuksön, Stor Furuön, Lappön, Mjoön och Hindersön då det finns renar där nu. Om en renskötare inte lyckas fånga in hunden har han rätt att avliva hunden.

Det blir också förbjudet att plocka svamp, bär, åka skidor eller köra skoter så nära renar att de blir störda under tiden 1/10-30/4. Nu kanske du säger att så kan inte rennäringslagen tillämpas. Jo tyvärr är det precis så det kan gå. Jag vill bara påminna om vilka områden som avlystes i Kirunafjällen våren 2017 på begäran av rennäringen.

Hur ser man då till att sedvanerätt för vinterbete inte skapas?

Även om det låter konstigt så kan sedvanerätt skapas när som helst enligt högsta domstolen. För att inte riskera att detta sker måste man protestera. Detta gjordes senast i april 2017 då markägare på Storbrändön, Stor Furuön, Hindersön, Fjuksön, Lappön, Sandskäret, Skogsskäret och Smålsön skickade protestskrivelser till bl.a. länsstyrelsen mot att öarna används för vinterbete. Sedan tidigare har Brändön, Björnsbyn och flera andra kustbyar lämnat in motsvarande protestskrivelser för att säkerställa att inte sedvanerätt skapas. Mig veterligen har inte detta gjorts för Luleå södra skärgård. Kan vara något att tänka på för markägare där.

Renar i skärgården under tiden 1/5 – 30/9.

Använd §71

Personligen tror jag att detta är den största källan till irritation hos markägare och ”stugfolk”. Finns det renar kvar på en ö när isen går blir de med största sannolikhet kvar där tills isen lägger sig igen. Enstaka rentjurar kan under brunsten ge sig av men normalt stannar renarna på den ö de är om tillgången på mat är god. Djurskyddslagstiftningen förbjuder i princip all transport av levande renar med basthud på hornen. Det enda lagliga och praktiska sättet för renskötare att hämta renar från skärgårdsöar sommartid är att skjuta dem. Det är kanske därför renskötarens löften om att hämta renarna år efter år har visat sig vara tomma ord. Hur skall man då agera om man upplever någon olägenhet av renar under sommar och höst. Det enda lagliga sätt som finns att bli av med renarna är att markägaren ber länsstyrelsen att agera enligt §71 i rennäringslagen. Problemet är att tjänstemännen vid länsstyrelsen i Norrbotten varit extremt ovilliga att informera om detta. När jag i augusti i år i princip tvingade en tjänsteman att i skriva att länsstyrelsen kan agera enligt §71 RNL (dvs. att vid vite tvinga samebyn att ta bort renarna) fick jag dagen efter ett mail av tjänstemannens chef med både direkt felaktig och vilseledande information.

Om renar på en ö efter 30/4 är ”till någon olägenhet” gör så här:

1. Meddela sameby och länsstyrelsen så snart som möjligt efter 30/4 att det finns renar kvar på ön.
2. Är renarna kvar efter ytterligare 2-4 veckor kan markägare begära att länsstyrelsen agerar enligt §71 i RNL (dvs. att vid vite tvinga samebyn att ta bort renarna) .

Det finns ingen kostnad för den som ansöker om detta och det blir aldrig ett civilrättsligt mål. Eventuella överklaganden av länsstyrelsens beslut hanteras av förvaltningsrätt och kammarrätt. Detta är också kostnadsfritt. Vill någon ha ytterligare information om hur man gör så kontakta gärna mig.

Nedskräpning

Jag drabbades själv av detta 2015 och fick då snabb och bra hjälp av kommunens miljökontor. Trots detta skulle jag inte gå via miljökontoret om det hände igen. Om någon medvetet skräpar ner på min mark och jag kan bevisa vem det är kommer jag att direkt polisanmäla den skyldige. Detta gäller naturligtvis inte bara rennäringen utan alla som med flit lämnar skräp på min mark. Det som kan bli specifikt för rennäringen är de höbalar som används för att mata in renar. Små hötusar kvar på marken är förmodligen inte olagligt medan en kvarlämnad höbal är enligt flera domar ett miljöbrott om den är kvar efter att renarna lämnat platsen.

Övriga skador orsakade av rennäringen

Det är svårt att driva skadestandsfrågor mot någon verksamhet om det inte handlar om miljöbrott. Mitt enda råd är: Upplever du skada eller är rädd för att t.ex. en skogsplantering skall skadas så måste du dokumentera allt. Videofilmer eller foton ”före och efter skadan” och helst bilder eller filmer som visar vem som gjort skadan ger dig större möjlighet att lyckas. Så dokumentera allt! Bilder plus dagbok är det bästa.

Vad har jag då lärt mig under den här tiden

Sedan jag började engagera mig har jag förstått att nästan alla problem vi haft i Luleå norra skärgård huvudsakligen orsakas av en eller ett litet fåtal renskötare som fullständigt struntar i gällande lagstiftning och regler. Det har förekommit hänsynslös skotertrafik, nedskräpning, renhjordar på skärgårdsöar sommar och höst, drivande av renar med helikopter i bostadsbebyggelse osv.

Jag har upptäckt att länsstyrelsen inte fungerar som

den tillsynsmyndighet den skall vara. Tjänstemän vid Rennäringsenheten gör nästan allt för att slippa fatta beslut när det gäller §71 i rennäringslagen. Detta har fungerat därför att ingen troligen tidigare orkat läsa statliga utredningar och förarbeten till Rennäringslagen och därför inte kunnat ifrågasätta tjänstemännens påståenden.

Många människor är rädda för att kritisera något som har med rennäringen att göra av rädsla för repressalier. Jag har själv kallats rasist på sociala medier och hotats med bl.a. polisanmälan. Naturligtvis har ingen polisanmälan sedan gjorts men hot är alltid obehagliga.



De flesta anser att renar på skärgårdsöar är en dålig kombination. Det här djuret tillhör fjällvärlden är en vanlig åsikt. Foto: Hubbe Öqvist, våren 2016.

Jag har alltid varit övertygad ”antirasist” och hävdar att alla människor skall bedömas utifrån sina handlingar. Inte utifrån etnicitet, kultur eller den religion de råkar tillhöra. Grunden för all demokrati är att man skall kunna diskutera sakfrågor utan att utsättas för hot och smutskastning.

Varför jag anser att denna fråga är så viktig

Om vi inte får någon ordning på det här så kommer motsättningarna mellan rennäringen och andra intressen i skärgården att öka. Rasismen på bägge sidor kommer att frodas. Den finns där redan idag men kommer att öka, gödd av fler verkliga eller inbillade oförätter. Om detta sker är vi alla förlorare. Ansvar för de motsättningar som finns lägger jag till stor del på länsstyrelsen i Norrbotten som systematiskt vägrat ta sitt ansvar som tillsynsmyndighet.

Lars Brindt

GÅ IN PÅ HEMSDAN!

Sedan ett bra tag tillbaka har föreningen en egen hemsida, som sköts av Åke Åström på Kunoön.

Här finns protokoll, aktuella meddelanden, från och med nu även Öktuellt.

Åke är jätteglad om han får material att publicera, så tveka inte, skicka bilder och kanske en och annan berättelse till honom, och samma sak gäller material till ÖKTUELLT

Adressen är:

www.luleskargard.se

Och så aktuella mailadresser.

Åke mailar du till ake.astrom@gaddvik.se

ÖKTUELLT till hubbe.okvist@gmail.com